

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 13 - 2019
Zondag 5 en 12 mei

Meimaand – Mariamaand

*Liefde gaf u duizend namen, groot en edel, schoon en zoet.
Maar geen één die 't hart der Vlamen even hoog verblijden doet.
Als de naam, o Moedermaagd, die Gij in ons landje draagt,
schoner klinkt hij, dan al d' and'ren :
Onze Lieve Vrouw van Vlaand'ren !*

*Waar men gaat langs Vlaamse wegen, oude hoeve, huis of tronk,
komt men u, Maria, tegen, staat uw beeltenis te pronk .
Licht ons toe uit lindegroen, bloemenkrans of blij festoen .
Moge 't nimmer hier verand'ren
O , Gij Lieve Vrouw van Vlaand'ren !*

*Blijf in 't Vlaamse harte tronen als de hoogste Koningin,
als de beste moeder wonen in elk Vlaamse huisgezin .
Sta ons bij in alle nood , nu en in het uur der dood,
ons Uw kind'ren, en ook d' and'ren :
Liefste Lieve Vrouw van Vlaand'ren !*

Bezinning over onze toewijding tot de H. Maagd Maria

“De ziel is als een tuin waarin voortdurend onkruid opduikt. Daarom moeten wij geregeld de schop in handen nemen om het onkruid erin uit te rukken. Zo niet wordt onze ziel een wildernis bedekt met pijnlijke doornen.

Het is onze eigen wil die de ziel tot een ruïne maakt of die haar met rijke aarde vruchten geeft. Het snoeien in de ziel legt het fundament voor genade. Door niet- aflatende inspanningen ontstaat er een tuin van zuiverheid met bloemen van deugd in ons hart. Laten we ons iedere dag toewijden aan de H. Maagd Maria!”

Uit: “Op het einde zal mijn Onbevlekt Hart triomferen” “p.33

“Weest blij in de hoop , geduldig in het lijden en volhardend in het gebed”.

(Rom. 12, 6-16)

Met deze woorden heeft de h. Paulus ooit het praktisch christendom samengevat.

“ Weest blij in de hoop ”. De blijdschap is een bijzondere waarde in het leven. Ze verdubbelt ons uithoudingsvermogen, zij verhoogt de kracht en het initiatief, zij maakt verdraagzaam en zonnig voor anderen .

Misschien wordt er wel teveel op andere plichten gewezen en te weinig op de plicht die de andere plichten gemakkelijker maakt : de plicht tot blijdschap .

De blijdschap moet vaak veroverd worden op een ietwat somber humeur of temperament, op ongunstige gebeurtenissen of een saaie omgeving. Maar ze is er daarom niet minder kostbaar om .

De blijdschap steunt op de hoop. Wie de hoop niet meer in zijn hart draagt, kan niet blij zijn. Wie niet blij is wordt een last voor zijn omgeving en een armzalig strever naar volmaaktheid .

Weest blij in de hoop !

Onze hoop is Christus : Hij geeft ons het bemoedigend uitzicht op de toekomst, Hij geeft ons de diepe vreugde, Hij is de hoop want Hij is de Redder, de vriend, de steeds liefdevolle. Hij staat naast ons, Hij is bij ons. Leef met Hm in vertrouwen en liefde. Dan zal de blijheid er van zelfsprekend zijn .

“ Weest geduldig in het lijden ”. Het lijden ondergaan we dagelijks in één of andere, soms subtiele vorm. Wie dan dadelijk versombert handhaaft zijn christelijk standpunt niet. Het lijden wordt ons toegezonden als een beproeving, als een oefening in geduld .

Geduld is nodig in onze dagelijkse omgang met anderen die lastiger - nog lastiger - zijn dan wij. Het geduld is nodig als wij de zwakheid van onze gezondheid, die ons remt of onmachtig maakt, pijnlijk voelen. Geduld is nodig bij het dragen van onze fouten en gebreken, bij het ondervinden van onze beperkingen.

Er is een beperking van geest, in de gaafheid van ons karakter, in ons uithoudingsvermogen...En dat alles zijn vormen van lijden die ons wijzen op de noodzakelijkheid van het geduld.

“Geloof niet de liefde te zullen vinden zonder het lijden,” schreef de h. Teresia van Lisieux. “Onze natuur is er, zij is er niet zonder reden, maar zij doet ons schatten verwerven. Zij is onze broodwinning. Zij is zo kostbaar dat Jezus op aarde neerdaalde om ze te bezitten. Wij zouden edelmoedig willen lijden, op een waardige wijze, wij zouden nooit willen vallen: wat een illusie ! Wat geeft het mij al val ik iedere dag. Ik zie daarin mijn zwakheid en dat is een grote winst. Mijn God, Gij ziet waartoe ik in staat ben als Gij mij niet draagt...”

“Weest volhardend in het gebed.” Daar ligt de sleutel van de overvloedige hulp. God wil wel helpen, zelfs voortdurend helpen...maar Hij wil gevraagd worden. Ons vragen is een bewijs van ons vertrouwen op Hem, van afhankelijkheid, van liefde, van goede wil, van groot geloof... Is dat niet genoeg om ons te doen aanvaarden dat wij veel – dat wij altijd – moeten bidden? Wat zouden wij winnen in geestelijke diepte en rijkdom als wij ‘geestdriftige bidders’ zouden zijn !

De h. Paulus vraagt dat wij zouden volharden in het gebed. Het gebed mag niet afhankelijk zijn van ons gevoel, van een ogenblikkelijke opwelling, van een behoefte van ons hart. Al deze voorwaarden kunnen ons helpen om goed en veel te bidden. Maar de wortel van ons gebed ligt veel dieper en die is “het geloof van Gods grote goedheid voor mij”.

Uit onze uitgaven:

“Wanneer ik bid spreek ik met God en spreekt God met mij”.

Uit “Kinderen van God 1 – Peter Clermont - p. 148

“Gebed creëert een relatie met God. Door het gebed verenigen we ons met God, komt Hij in onze harten en wij in het Hart van God....Door het gebed worden we ons beter bewust van onze onvolmaaktheden en onzuiverheden. We kunnen die in het gebed aan God geven en ze laten transformeren door Hem”.

Uit: 33-Daagse toewijding aan het Onbevlekt Hart van Maria p.18

Hoge Vrouwe in de hemel, 's Heren Moeder, reine Maagd
Hoor het volk der Lage landen dat U nedrig bijstand vraagt.
't Heeft aloude adelbrieven van zijn godsvrucht, deugd en eer.
Wil zo smeken wij U, Vrouwe, voor ons bidden bij de Heer.

Lieve Vrouwke in de hemel die der Vlamen Moeder zijt:
Red uw volk uit diepe noden, maak het tot de deugd bereid.

Lieve Vrouwe zo was Vlaanderen, hoofs, eenvoudig en devoot.
Kersten van geloof en zeden bleef het in zijn hoogste nood.
't Bouwd' U tempels en kapellen van de zee tot in de hei,
't Schilderd' U in pracht van kleuren, 't zong U lied'ren in de mei.

Lieve Vrouwke in de hemel die der Vlamen Moeder zijt:
Red uw volk uit diepe noden, maak het tot de deugd bereid.

Lieve Vrouwe, zie de wonde, die Uw dierbaar volk ontwijdt;
't Slaat de hand aan eigen broeders, 't is vol wraak en snarre nijd.
Dolend langs onveil'ge wegen, dwaalt het verder van U af.
't Zoekt de wellust en vindt schande, dreigend gaapt het open graf !

Lieve Vrouwke in de hemel die der Vlamen Moeder zijt:
Red uw volk uit diepe noden, maak het tot de deugd bereid.

